SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÎNĂ

FUNDATĂ LA 15 IUNIE, 1875

RECUNOSCUTĂ DREPT INSTITUȚIE DE UTILITATE PUBLICĂ, PRIN LEGEA DIN 20 FEBRUARIE, 1897

MEDALIA DE AUR LA EXPOZIȚIA UNIVERSALĂ DIN PARIS, 1900

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

ALCĂTUIT ȘI PRELUCRAT DUPĂ DICȚIONARELE PARȚIALE PE JUDEȚE

DE

GEORGE IOAN LAHOVARI

PREȘEDINTE AL INALTEI CURȚI DE COMPTURI,
PREȘEDINTE AL SOCIETĂȚII PENTRU ÎNVĂȚĂTURA POPORULUI ROMÎN,
SECRETAR GENERAL AL SOCIETĂȚII GEOGRAFICE ROMÎNE,
MEMBRU DE ONOARE AL ACADEMIEÍ ROMÎNE

ȘI

GENERAL C. I. BRĂTIANU

SUB-ȘEF AL STATULUI-MAJOR GENERAL,
DIRECTOR AL INSTITUTULUI GEOGRAFIC AL ARMATEI,
MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEÍ ROMÎNE

GRIGORE G. TOCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÎNE,
PROFESOR UNIVERSITAR,
DIRECTOR AL MUZEULUI NAȚIONAL DE ANTICHITĂȚÍ

VOLUMUL V.

BUCUREȘTI

STAB. GRAFIC J. V. SOCECŬ, STR. BERZEI, 59

1902

www.dacoromanica.ro

Tunari saŭ **Zgaidaracul**, *cătun*, pendinte de com. Tîrnava-d.-j., pl. Cîlnişteа, jud. Vlaşca, compus din 97 locuitorĭ, însurăţeĭ.

Tunari, *fort*, în jurul Bucureştilor.

Tunari-Dimieni, *com. rur.*, în jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, situată la N. de Bucureşti, lîngă Valea-Pasărea, la 18 kil. de Bucureşti.

Se compune din satele: Tunari şi Dimieni, cu o populaţie de 1638 locuitorĭ şi 371 case; 3 bisericĭ (2 la Tunari şi 1 la Dimieni); o şcoală mixtă; o moară cu aburĭ, 2 maşinĭ de treerat; 2 heleştae.

Vite: 433 vite marĭ cornute, 185 caĭ şi iepe.

Locuitoriĭ posedă: 179 pluguri: 136 cu boĭ şi 43 cu caĭ; 193 care şi căruţe: 136 cu boĭ şi 57 cu caĭ.

Tunari-Popeşti, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Tunari.

Tunseşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdăniţa, spre V. de satul Bogdăniţa, pe dreapta pîrîuluĭ Bogdana, compus din 2 părţĭ: Tunseşti-d.-j. şi Tunseşti-d.-s.

Tunseşti, *moşie* şi *pădure*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdăniţa, proprietatea statuluĭ.

Tunşi, *cătun*, al com. Ţicleni, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situat pe valea Cioiana.

Are o suprafaţă cam de 800 hect., cu o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 170 suflete; o biserică reparată în 1886 şi deservită de preotul din căt. Creţeşti.

Locuitoriĭ posedă: 67 pluguri, 37 care cu boĭ; 128 vite marĭ cornute, 185 oĭ, 126 capre, 6 caĭ şi 1000 rîmătorĭ. Comunicaţia în cătun se face prin drumurĭ ordinare şi printr'o şosea comunală care îl leagă la N. cu Creţeşti, cătun de reşedinţă.

Pîrîul Cioiana curge prin mijlocul com., de la N. la S.-V.

Tunzăria, *munte*, între comunele Broşteni, Şarul-Dorneĭ şi Dorna, jud. Suceava.

Tupilaţi, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, spre N.-V. de oraşul Roman, la 31 kil. de el şi la 32 kil. de reşedinţa plăşeĭ. E situată spre N.-V., la confluenţa pîrîuluĭ Valea-Albă cu rîul Moldova şi pe malul drept al acestuĭ rîŭ.

Are o populaţie de 1144 locuitorĭ; 3 bisericĭ: 2 ortodoxe şi 1 catolică; o şcoală mixtă.

Se lucrează lemnărie ordinară şi mobile de lux.

Sunt 506 vite marĭ cornute.

Se face iarmaroc la 24 Iunie.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3394,56 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 3094 leĭ.

Pe teritoriul com., lîngă satul Tupilaţi, este un pod de lemn stătător, peste care trece şoseaua judeţeană Piatra-Iaşi. Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Tupilaţi, *sat*, în partea de S.-V. a com. Mălăeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, aşezat pe valea pîrîuluĭ cu acelaş nume, pe o suprafaţă de 573 hect., cu o populaţie de 60 familiĭ, saŭ 303 suflete. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Tupilaţi, *sat* şi reşedinţa com. cu acelaş nume, jud. Roman, pl. Moldova. V. Tupilaţi, com. rur.

Turbata, *pîrîu*, ce curge prin pl. Siretul-d.-j., com. Broşteni, Bahna şi Galbeni, jud. Roman. Izvoreşte la V. de satul Ţuţcani, din dealurile ce separă jud. Roman de jud. Neamţu; curge de la N.-V. la S.-E. La S.-E. de satul Galbeni iese din jud. Roman şi trece în jud. Bacăŭ, apoĭ se varsă, la N.-E. de satul Sîrbeşti, în rîul Siretul, de a dreapta, după ce primeşte în sine pe stînga pîraiele Bahna şi Galbeni. Acest pîrîŭ curge printr'un şes întins, din care cauză maĭ în tot-d'auna, în timpurile ploioase, apele luĭ ies din albie şi se varsă peste cîmp.

Turbata, *poiană*, în jud. Suceava, în pădurea cu acelaş nume, între com. Dolheşti şi Tătăruşi.

Se zice că pe aci trecea sleahul (drumul mare) ce lega Suceava cu Iaşi.

Turbatul, *cătun*, pendinte de com Bălănoaia, pl. Marginea, jud. Vlaşca, situat pe domeniul Giurgiŭ.

La 1864 s'aŭ împroprietărit aci 92 locuitorĭ, primind 370 hect., iar la 1882 s'aŭ împroprietărit 25 însurăţeĭ, primid 146 hect.

Are o biserică vechie.

Turbaţi, *com. rur.*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, la S. com. Drăgoeşti, situată parte pe culmea dealuluĭ Turbaţilor şi parte pe valea pîrîuluĭ Sănătoarea.

E formată din 2 cătune: Turbaţi, reşedinţa, şi Buzeşti.

Are o suprafaţă de 2000 hect., cu o populaţie de 224 familiĭ, sau 1002 suflete; o şcoală, înfiinţata la 1888; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 32 pluguri. 64 care cu boĭ; 1153 vite marĭ cornute, 74 caĭ, 1221 oĭ, 94 capre şi 471 rîmătorĭ; 62 stupĭ,

E udată de pîraiele Sănătoarea şi Scurta.

Comunicaţia în această com. se face prin drumurĭ ordinare.

www.dacoromanica.ro